ԲԱՐՈՅԱՎԷՊ

Անդամալոյծ ու կոյր ագահի մը մահը :

Խարիզու մէջ վերջի տարիներս օր մը կոյր ծերուն մէկը, որ ծանր հիւանդութեամբ անկողին ինկած էր, փնտրել կանչէլ տուաւ իր տունը Տէժարտէն անուամբ ընտիր քահանայն : Փութացաւ անիկայ հասնելու, և սկսաւ մահուան պատրաստել զհիւանդը. բայց ծերը ուշադրութիւն չընելով անոր ըսածներուն՝ յանկարծակի խօսքը կտրեց ու հարցուց՝ թէ ինքն էր արդեօք Տէժարտէն քահանայն : — "Այո, պատասխանեց. զիս չէր որ կանչէլ տուիր ,, : — "Յայտնի է, որովհետև քեզի միայն կրնամ վստահանալ : Ուրեմն Տէժարտէնն ես դու ,, : — "Հրամերես, ապահով եղիր ,, : — "Մինակ ենք. աղէկ նայէ որ չըլլայ թէ մէկը տեսնէ զմեզ կամ մտիկ ընէ մեր խօսքերուն ,, : — "Մինակ ենք, մեզմէ զատ մարդ չկայ : Սիրտդ հանգիստ բռնէ, պատուական ծերունի, դուռը գոց է. առանց վախի կրնաս խօսիլ ,, :

Այն ատեն հիւանդը միտքը իրեն ժողվեց, ետքը անկողնին մէջ վեր ելլելու ջանաց : "Հոգ չէ, ըսաւ Տէժարտէն, անկողնիդ մէջ պառկած կեցիր, ես ըսածդ կը հասկընամ ,, : Ծերը բարձին տակէն բալլիք մը հանելով՝ "Այո ասիկայ, ըսաւ խորհրդական կերպով մը. սակայն իրաւունքնէ դուն Տէժարտէն քահանայն ես ,, : — "Կրկին անգամ հաստատեցի քեզի. ինչպէս կրնաս դեռ տարակուսիլ ,, : — "Ինանկ է նէ, կ'աղաչեմ սա բալլիքով բաց այն սնտուկը, որ անկողնին տակն է : Մէջը պարկ մը կը գտնես, բեր ինծի հոս անիկայ. ինդրեմ կամացուկ մը ընես, որպէս զի մարդ չլսէ ,, :

Քահանայն հնազանդելով անոր ըսածին՝ դուրս կը հանէ ոսկւոյ ծանր պարկ մը, և զայն տեսնելով՝ միտքը կը դնէ թէ անշուշտ հիւանդը քաղքին աղքատներուն ողորմութիւն մը ընել կ'ուզէ : Ծերը անկողնին մէջ նստած, երբ իր սիրելի պարկը շօշափեց, անանկ ուրախութիւն մը ցոլաց դէմքին վրայ, որ անկարելի է ստորագրելը : "Այո՛, ջապէս ձեռքիս մէջն է իմ պարկս, կանչեց խղդուկ ձայնով մը՝ կուրծքին վրայ կռթընցընելով զայն : Բստուած իմ, որչափ ատեն էր որ այս երջանկութիւնը չէի ունեցած. ահ, գոնէ մեռնելէս առաջ անգամ մըն ալ ունեցայ զայն ,, : Բտքը պարկին կապերը քակելով, ձեռքը ոսկւոյն մէջ խոթեց, ու նիհար մատուքներովը կը խառնէր, կը փայփայեր ու կը համբուրէր իր գանձը, մէյ մ՝ ալ յանկարծակի ինկաւ անշնչացաւ. ուրախութիւնը զինքը սպաններ էր :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԱԶԳԱՑԻՆ

Մուրատեան վարժարանին աշակերտաց յառաջադիմութեանը համար եղած հանդէս մը :

Թէպէտ և ամէն քաղաքականացեալ ժողովրդոց մէջ տղայոց դաստիարակութիւնը միշտ առաջին հոգ սեպուած է, բայց հիմակուան ժամանակը մանաւոր կերպով մը այս հոգին մեր ազգին մէջ վառուած ըլլալը յայտնապէս կ'երևնայ. և իբրև թէ քան զմարմնոյ պիտոյքը գովելի ջանքով մը ընդհանրապէս կարևորագոյն կը սեպուի հոգւոյ ու մտաց հրահանգները : Ինչպէս ալ որ բախտ ունեցեր են ազգին այս նախանձելի յօժարութեանը գործակից ու յառաջացուցիչ ըլլալ՝ կը ջանան իրենք ալ ժամանակին հարկին համեմատ Ամբայ բռնել : Մենք ալ այս բարեբախտութիւնը ունինք որ ազգային այսպիսի պիտանաւորութեանը մեր տկար օգնականութիւնը չխնայենք. անոր համար դաստիարակութեան յառաջադիմութեանը ինչ խնամք ինչ հնարք որ օգտակար կը տեսնանք, կը ջանանք 'ի գործ դնել : — Յունուար ամսուն 30ին քանի մը Խարիզ գտնուած ազգայնոց